

нов Закон за бедността, налагащ затвор от две години за движещите се на катуни чергари. Правителството гласува през 1855 г. годишна субсидия за образованието на чергарите, заменена по-късно с настаняването им в приюти за бедни с принудителен труд. Политиката се оказва безрезултатна поради липсата на достатъчно подобни приюти. През 1893 г. църковното настоятелство, което се грижи за съдбата на чергарите, установява, че те са общо около 4000 души. Закон от 1896 г. позволява на държавата да отнема насила децата от семействата им и да ги настанява в детски домове. В някои случаи детето може да бъде задържано, докато навърши 21 години. Законът се прилага и по отношение на някои ромски семейства през XX век.

През 1897 г. пастор Якоб Волнум поема поста официален експерт по чергарите след **Айлерт Сунт** и става генерален секретар на Асоциацията за борба с номадството, преименувана на Норвежка мисия за бездомните. Организацията функционира до 1986 г. През 1934 г. е установено, че около 1800 души продължават да живеят като чергари. В свои статии Дж. Шарфенберг препоръчва насилствен стерилитет за жените на чергарите и много от тях са оперирани в годините между 1935 г. и 1950 г. По време на немската окупация през Втората световна война са правени опити чергарите да бъдат интернирани в трудови лагери. Предложението на марионетното норвежко правителство е жените чергари с доказан ромски произход да бъдат подложени на операция за стерилитет. Норвежкият министър Йонас Лие сравнява въпроса за чергарите с еврейския въпрос, а норвежката Мисия за бездомните предоставя на полицията списъци на чергарите и препоръчва въвеждането на по-сурови мерки. За щастие окупацията на Норвегия от хитлеристките войски свършва, преди да са въведени подобни крайни мерки.

Норвежките чергари общуват помежду си на две разновидности на норвежкия: *romani* и *rodi* (или *rotipa*). Граматиката е норвежка, докато речниковият фонд е заимстван от ромския език и от диалекта на йенишите. Сред чергарите има талантиливи цигулари и изпълнители на традиционна народна музика, като напр. Карл Фредериксен и ученика му Фредерик Фредриксен, живели през XIX век. Друг известен норвежки чергар музикант е Нилс Гулбранд Фредериксен. Песните и мелодиите, изпълнявани от чергарите, са събирани и са включени в репертоара на съвременните фолкмузиканти и певци.